

בעניין:

1. _____ סואלי, ת"ז _____
תושב השטחים הכבושים
2. _____ סואלי, ת"ז _____
תושבת השטחים הכבושים
3. _____ סואלי, ת"ז _____
קטינה, באמצעות הוריה, העותרים 1 ו-2
4. _____ סואלי, ת"ז _____
קטינה, באמצעות הוריה, העותרים 1 ו-2
5. _____ סואלי, ת"ז _____
קטין, באמצעות הוריו, העותרים 1 ו-2
6. **המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.**
ע"י ב"כ עוה"ד עידו בלום (מ"ר 44538) ו/או יותם בן הלל (מ"ר 35418) ו/או חוה מטרס-עירון (מ"ר 35174) ו/או סיגי בן-ארי (מ"ר 37566) ו/או נירית היים (מ"ר 48783) ו/או דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או ליאורה בכור (מ"ר 50217)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317; נייד: 050-6550482

העותרים

- נ ג ד -

המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית

המשיב

עתירה למתן צו על תנאי ובקשה דחופה למתן צו ביניים

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיב והמורה לו לבוא וליתן טעם, מדוע לא יימנע מגירושו של העותר 1 (להלן: **העותר**), מביתו שבגדה המערבית לרצועת עזה.

בשל דחיפות העניין מוגשת עתירה זו כבר עתה, אם כי העותרים עודם פועלים לאיסוף מסמכים ופרטים נוספים, וכן לעריכת ביקור של עורך-דין מטעמם אצל העותר. אי לכך, יבקשו העותרים להשלים בתוך שבוע ימים את טיעוניהם וכן להוסיף פרטים ומסמכים ככל הנדרש.

בקשה דחופה למתן צו ביניים

בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת להוציא צו-ביניים, אשר יורה למשיב להמנע מלגרש את העותר 1, מן הגדה המערבית לרצועת עזה, וזאת כל עוד העתירה תלויה ועומדת.

מלשכת יועמ"ש המשיב נמסר כי הליך גירוש העותר לרצועת עזה מתוכנן לטווח הזמן המיידי.

ואלה נימוקי הבקשה:

העותרים 1 ו-2 הם בני זוג, פלסטינים, המתגוררים בכפר סלואד שבגדה המערבית. העותרים 3-5 הם ילדיהם הקטנים: העותרת 3, _____, היא בת חמש; העותרת 4, _____, בת ארבע; והעותר 5, _____, הוא תינוק בן ארבעה חודשים בלבד.

אתמול, יום רביעי, 28.10.09, בשעות הצהריים, נעצר העותר בסמוך להתנחלות עפרה במטרה להרחיקו מהגדה המערבית לרצועת עזה, וזאת תוך התבססות על כך שמענו רשום באופן שגוי ברצועת עזה.

העותר מוחזק מאז במתקן הכליאה הזמני בחווארה, ומלשכת יועמ"ש המשיב נמסר כי בכוונת המשיב לגרשו לרצועת עזה בלא דיחוי ובטווח הזמן המידי.

מאזן הנוחות במקרה זה נוטה בפירוש לטובת הוצאתו של צו ביניים, שכן גירושו של העותר יגרום נזק בל יתוקן למשפחה – לו, לאשתו ולשלושת ילדיו הקטנים. לעומת זאת, שום אינטרס של המשיבים לא ייפגע מהמשך שהותו של העותר בגדה המערבית בזמן שעניינו נדון בבית-המשפט.

ואלה נימוקי העתירה:

הצדדים והעובדות

1. העותרים 1 ו-2 הם בני-זוג פלסטינים, המתגוררים בגדה המערבית. הם נשואים מאז שנת 2005, ולהם שלושה ילדים: 3, _____, היא בת חמש; העותרת 4, _____, בת ארבע; והעותר 5, _____, הוא תינוק בן ארבעה חודשים בלבד. המשפחה כולה מתגוררת בכפר סלואד, הסמוך לרמאללה שבגדה המערבית.

2. העותר, יליד 1978, הוא יליד רצועת עזה. לפני כארבע-עשרה שנה, בשנת 1995, עבר העותר מהגדה לרצועת עזה.

3. יודגש, כי העותר לא נדרש העותר לקבל או להחזיק כל היתר לשם כניסתו לגדה המערבית או שהייתו שם, קל וחומר כי לא הוטל כל תנאי או מגבלה ביחס לכניסתו או המשך שהייתו בגדה (יצוין, כי אותה עת לא היו קיימים כלל היתרי שהייה בגדה המערבית או כל היתרים דומים אחרים).

4. יצוין, כי העותר 1 הוא אדם חולה, הסובל מבעיות רפואיות ונפשיות. בין היתר, הוא חולה אפילפסיה, וסובל מדכאון כבד. הוא אינו עובד ובקושי מתפקד, ובמהלך החודשים האחרונים הוא מבלה את רוב שעות היממה מסוגר בביתו. בשל מצבו הנפשי אף קיבל בעבר טיפול תרופתי.

5. עוד יצוין, כי העותרת 2 היא כבדת שמיעה, ולמעשה חרשת כמעט לחלוטין, ועל כן זקוקה לנוכחותו הקבועה של בעלה לצדה – במיוחד לאור העובדה שלבני הזוג תינוק בן ארבעה חודשים בלבד, אשר העותרת מתקשה מאוד לטפל בו לבדה, שכן היא אינה יכולה לשמוע את בכיו.

6. כאמור, אתמול, יום רביעי, 28.10.09, בשעות הצהריים, נעצר העותר בסמוך להתנחלות עפרה והוחלט לגרשו לרצועת עזה, תוך התבססות על כך שמענו רשום באופן שגוי ברצועת עזה.

7. העותר מוחזק מאז במתקן הכליאה הזמני בחוואה, ומלשכת יועמ"ש נמסר כי **בכוונת המשיב לגרשו לרצועת עזה בטווח הזמן המייד.**

8. העותרת 2 (להלן: **המוקד להגנת הפרט או המוקד**) היא עמותה לזכויות אדם, העוסקת בהגנה על זכויותיהם של תושבי השטחים הכבושים.

9. המשיב הוא המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית מטעם מדינת ישראל, המחזיקה בגדה המערבית תחת כיבוש צבאי מזה למעלה מארבעים שנה.

מיצוי ההליכים

10. היום, 29.10.09, עם הוודע דבר כוונת המשיב לגרש את העותר לרצועת עזה, פנו בני משפחתו בדחיפות ליועמ"ש המשיב, באמצעות המוקד להגנת הפרט, וביקשו לעצור את הליך הגירוש – ולכל הפחות לעכבו במספר ימים על מנת לברר את העניין, ובמידת הצורך לעתור לבית המשפט הנכבד.

עוד הודגש במכתב, כי גורמי הצבא עמם שוחחו נציגי המוקד להגנת הפרט **סירבו למסור את מקום החזקתו של העותר**, ועל כן התבקש אף מידע חשוב זה.

העתק פנייתו הדחופה של המוקד להגנת הפרט ליועמ"ש המשיב מיום 29.10.09, מצורף ומסומן ע/1.

11. במקביל להעברת הפנייה, שוחח ב"כ העותרים טלפונית עם סגן נעה שפריר מלשכת יועמ"ש המשיב, אשר מסרה כי תבדוק את העניין.

12. בהמשך התקבלה תשובה בכתב מסגן שפריר, בה נמסר כי העותר מוחזק במתקן הכליאה בשומרון, וכין כי "לאור בקשתכם להגיש עתירה בעניינו, אנו פועלים לעיכוב הרחקתו עד למוצאי שבת 31.10.09".

העתק מתשובתה של סגן שפריר מלשכת יועמ"ש המשיב מצורף ומסומן ע/2.

13. עם זאת, בשיחה טלפונית שנערכה לאחר מכן בין הח"מ לבין סגן שפריר ורס"ן לימור טחנאי מלשכת יועמ"ש המשיב, נמסר לפתע כי החליטו לשנות את עמדתם, וכי אינם מוכנים לעכב את הגירוש וכי לכל היותר ימתינו עד שעות אחר הצהריים היום.

14. עוד נמסר, כי **הדחיפות בהרחקתו של העותר מבחינת המשיב, נובעת, בעיקרה, ממצבו הרפואי של העותר ומהקושי הכרוך בהמשך מעצרו – מבחינת מעקב רפואי וכיוב'(!)**

15. בנסיבות אלה לא נותר לעותרים אלא לפנות לבית המשפט בעתירה דחופה זו.

הטיעון המשפטי

16. מפאת קוצר הזמן ודחיפות העניין, מובאים להלן עיקרי הטיעונים. כאמור לעיל, **העותרים יבקשו להשלים את טיעוניהם בתוך שבוע ימים.**

17. העותרים יטענו כי החלטתו של המשיב הינה בלתי סבירה ובלתי מידתית. בעת הפעלת סמכותו של המשיב, עליו לשקול אך ורק שיקולי ביטחון טהורים. הצעד בו נקטו המשיבים

אינו נובע משיקולים ביטחוניים, והמשיב פוגע בכך בזכויות היסוד של העותרים ושל ילדיהם ללא נימוק המצדיק זאת.

18. ההחלטה להרחיק את העותר מביתו, תוך התבססות על מענו הרשום השגוי במרשם האוכלוסין, הינה בלתי סבירה באופן קיצוני. העותרים יטענו כי הרחקתו של העותר מביתו וממשפחתו תהווה גירוש פסול, וכן חריגה בוטה מסמכויות המפקד הצבאי בשטחים והפרה חמורה של המשפט הבינלאומי.

19. עמדתו של המשיב כאילו העותר הינו "שוהה בלתי חוקי" בביתו הינה משוללת יסוד ואינה תואמת את הדין – הן המקומי והן הבינלאומי. העותרים יטענו כי מעברו של העותר מרצועת עזה לגדה המערבית ושהייתו שם היו ועודם כחוק וכדין. בין השאר, יודגש כי במשך עשרות שנים לא היה קיים כלל היתר כלשהו לשם שהיית פלסטינים בשטחים (בין בגדה ובין בעזה), וכי מדובר בדרישה חסרת כל בסיס חוקי.

20. מעבר לטענות המשפטיות, מובן כי ההיבט העיקרי בעתירה זו הינו ההיבט האנושי הפשוט. הרעיון לפיו ביום בהיר אחד נלקח אדם מביתו, ממשפחתו ומהבית בו הוא מתגורר במשך שנים על גבי שנים ומגורש ממנו – תוך הסתמכות על פרט טכני כגון כתובתו הרשומה במרשם האוכלוסין הוא רעיון בלתי נסבל. ודוק: **לא מדובר בזר, אלא בפלסטיני תושב שטחים המתגורר בשטחים הפלסטינים!**

21. מובן כי גירושו של העותר מביתו יפגע באופן קיצוני ובלתי מידתי בזכות היסוד של העותרים לחיי משפחה, בזכותם לבחור את מקום מגוריהם המשותף, בזכותם להורות וכן בטובת ילדיהם הקטנים – אשר המשיב מבקש לשנות בן רגע את מסלול חייהם ולאצם לגדול כיתומים מאב.

עתירה זו נתמכת בתצהיר שנשלח לח"מ בפקס, בתיאום טלפוני, ואושר באמצעות הטלפון. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל תצהיר זה, ואת ייפוי הכוח מטעם העותרת 2, שאף הוא ניתן בפקס, בהתחשב בקשיים האובייקטיביים בנוגע למפגש בין העותר לבין באי כוחו. בשל קוצר הזמן, מוגשת עתירה זו בלא יפוי כוח מטעמו של העותר 1. בית המשפט הנכבד מתבקש לאפשר לעותרים להשלים את יפוי הכוח החסר יחד עם השלמת הטיעון מטעמם.

לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לאפשר לעותרים להשלים את טיעוניהם בתוך שבוע ימים, להוציא צו על תנאי כמבוקש, ולאחר שמיעת המשיב לעשותו למוחלט. כמו כן מתבקש בית המשפט לפסוק לטובת העותרים הוצאות ושכ"ט עו"ד.

29 באוקטובר 2009